

לא:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

דבינו חננאל

[illegible]

(א) ש"ל תתן לו צין מתנה
מרוצה צין וכו'

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

בְּהַדְרֵיהֶו. וְאֵעָ"ג דְּמַרְבִּין
אֵל זָקֵן אִו חוּלָה וְנֵהי דְּאִין
אֵימָא לֹא קֹא מִשְׁמַע לִן:
דְּהַמְקַבֵּל (לְקַמֵּן 77 קִיג):

אבל הני תרתי דאיתא למרה בהדה אימא
לא צריכא ⁶ מות יומת המכה אין לי אלא
במיתה הכתובה בו מנין שאם אי אתה יכול
להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה רשאי
להמיתו בכל מיתה שאתה יכול להמיתו
ת"ל ⁷ "מות יומת מ"מ" ² הבה תכה אין לי
אלא בהכאה הכתובה בהן מנין שאם אי
אתה יכול להמיתו בהכאה הכתובה בהן
שאתה רשאי להכותו בכל הכאה שאתה
יכול ת"ל הכה תכה מ"מ ³ השב תשיב אין
לי אלא שמשכנו ברשות ב"ד משכנו שלא
ברשות ב"ד מנין ת"ל יהשב תשיב מ"מ
יחבל תחבול אין לי אלא שמשכנו
ברשות משכנו שלא ברשות מנין ת"ל
יחבל תחבול מ"מ והני תרי קראי למה לי
חד לכסות יום וחד לכסות לילה ⁵ פתח
תפתח אין לי אלא לעניי עירך לעניי עיר
אחרת מנין ת"ל יפתח תפתח מכל מקום
⁶ נתן נתן אין לי אלא מתנה מרובה מתנה
מועטת מנין ת"ל נתן נתן מ"מ ⁷ העניק
תעניק אין לי אלא שנתברך הבית בגללו
מעניקים לא נתברך הבית בגללו מנין
ית"ל העניק תעניק מ"מ ולר' אלעזר בן
עזריה דאמר נתברך הבית בגללו מעניקין
לו לא נתברך הבית בגללו אין מעניקין
תעניק למה לי ⁸ דברה תורה כלשון בני
אדם ⁵ העבט תעביטו ⁷ אין לי אלא שאין
לו ואינו רוצה להתפרנס אמר רחמנא תן
לו דרך הלואה יש לו ואינו רוצה להתפרנס
מנין ת"ל תעביטו מ"מ ולר"ש ⁸ דאמר ייש
לו ואינו רוצה להתפרנס אין נוקטין לו

התשובה נ. והיינו סייף
לזרוק בו חץ או לטובעו:
ללא שמענו צרעות צ"ד.

בדקין ושלחו שלוחם לתפוס
לקראת המצבת העצומה עליה
יצא לעיל מיניה בחזק תעמוד
ורגליהם לקמן בצ"ה המקבל (דף
יח) וזה בצ"ה הכתוב מדבר: **מִדְּבַר**
יָמָּה בְּיָד מַנּוּן. דלרצון
הוא חבלה ע"פ בצ"ה הוא
לחצוף איניש ליכנס בזית
עלמלין שלא ברשות: **חַד**
וְחַד לַכּוֹס לַיִּלֵּה. בצ"ה
מן קיד: מפרש לקרא הכי:
עָשָׂה מַנּוּן. אם אי אפשר
למחנה מרובה: איני לי אלף
הבית בגללו. דהכי כתיב
בדבר ה' אליהן תמן לו:
אמר לו עמיה בקדושי (דף
ן לו. ממה שימפרסם:
ו להספרם. משלך במחנה
למנא העבט דרך הלואה:
עו רואה להספרם. משלו
מנין שאתה חייב להעביטו
עו אחר מיתה מ"ל תעביטו
ש בכתובות פרק מתיא
א: (עו) **מִאי כְּפוּעַל בְּנֵל**.
בטל שרי טורח השבתה
(ט) מני ונתנין לו כשיעור
לליטול להתרפות ממלאכה
א: **כְּפוּעַל בְּנֵל שֶׁל אוֹתָהּ**
עַל מִינָה כְּמָה אִדָּם רוּחָהּ
זות משכרו ליבטל ממלאכה
שהוא עוסק בה ולעסוק
קלה מו הכל לפי כובד
יציב שר. יש מלאכה טעורחה
רב או חילוף: **פִּלְג**. בסמורה
נות אלף דבר הערץ שומא:

בטל מן הסלע לא
טל): " (תנן) " גותן
פועל בטל של אותה
סור ורב ספרא עבד
דאיסור באפי בי תרי
רפלת קמיייהו אי נמי
תרי

מסורת הש"ס

א) סנהדרין מה: מה: עב: א)
 ב) קדוש ח: א) נשם
 ג) כחיות עש"ע: א)
 ד) עש"ע: א) (ליל חגל)
 ה) לקמן פה. כבודו נט:
 ו) הא לא בטיל מניה.
 ז) בראש"ש יאמר ר'
 ח) אכל ביום' צ"ח
 ט) קיום מוכח דהג'
 י) ופסוקים ר"ע, א) שמונ ג'
 יא) נש"א: א)
 יב) ונע"ע חוס'
 יג) ד"ה וחכמים
 יד) ע"ע עמ"ש
 טו) ויח' וסוס' מנחות
 ז"ה מל' באריות)

מורה אור השלם

וְיָמָא אַיִקְבָּה הַקְדוּשָׁה יִי
 וְיָמָא מוֹת יִצְחָק הַמִּצְבָּה
 וְיָצֵחַ אֶת אֵל דְּרָם יִמִּית
 אֶת הָרִצְחַם בְּפִגְמֵוּ בּוֹ
 מְבַדְּרֵה יֵה אֵל
 הַזֶּה אֲבָה אֶת יִשְׁבִּי
 וְעִזִּיר הָהוּא לְפִי חֵרֵב
 הָרָסִים אֲתָהּ וְאֵת כָּל
 אֲשֵׁר חֵרֵב וְאֵת בְּרִמְתָּהּ
 לְפִי חֵרֵב דְּבִרְסִי יֵה
 חֵשֶׁב תְּשִׁיב לוֹ אֵת
 וְעִבְרִית כְּלָא וְהַרְשָׁה
 שְׂכֵב בְּשִׁלְמָא וְשִׁמְךָ
 חֵרֵב תִּהְיֶה צְדָקָה לְפָנֵי יי
 אֱלֹהֵיךָ דְּבִרְסִי יֵה
 אֵת חֶבֶל תַּחְבֵּל שְׁלֵמָה
 וְעָרֵךְ לוֹ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ
 שְׂחִיבְנֵהוּ בָּהּ

שמות כב כה
בִּי פִתַּח תִּפְתָּח אֶת יָדְךָ
לֹא וְהֶעֱבַט תַּעֲבִיטֵנוּ דִּי
מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יִחְסֹר לֹא:
דְּבָרִים טוֹח

וַתֵּן תְּתֵן לוֹ וְלֹא יָרַע
לְבַבְךָ בְּתֵתְךָ לוֹ כִּי בְּגִלְלִי
וַתִּדְּבֹר הִזֵּה יִבְרַךְ יי
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל
מִשְׁלַח יָדְךָ: דברים טו י
הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ
מִצֶּאנֶךָ וּמִגִּרְתְּךָ וּמִיִּקְבֶּךָ
אֲשֶׁר בְּרַכְךָ יי אֱלֹהֶיךָ
תֵּתָן לוֹ: דברים טו יד

גליון הש"ס

ב' אַתָּא לְקַמִּיָּה דְרַבָּה
בְּרַב רַב הוּנָא. עֵינַן מוֹס'
וְצ' מ ע"א ד"ה קוּס
יִנְרָא דְהִיָּה לֵהֶם הַגִּירָא
בְּאֵן אַתָּא לְקַמִּיָּה דְר'נ:
תוֹס' ד"ה דְּבִרָה תוֹרָה
ב' מִשּׁוּם דְּמוֹכַח קָרָא.
ע"י מוֹרַח רִישׁ פ' לָךְ לָךְ:

מוסף רע"י

[illegible]

ואי מלמלה קשה היא כמו נגר, אם אומר לו אתה טועל עשויי שלשה וזוהי טעם וזו הדבול היום מזהה מלמלה ועשה מלמלה קלה זו טעם לו להטעם ולטעול זו, והבא נמי כי ההוא אגרא יחייב ליה שחר לאחיה ליה, שהרי אינו עושק במלמלה קשה אלא (בכורות כט:).

לאִיהֵיב לִיה, שְׁהֵרִי אִינוּ עֹסֵק בַּמִּלְחָמָה קִשָּׁה אֲנֵנוּ (בְּכוֹרוֹת כט:).